

V práci se autor věnuje problému, který se dá charakterizovat otázkou: "Co je smysluplné vlastní jméno?" Tradice analytické filozofie se stala výchozím bodem pro hledání odpovědi na tuto otázku. Zkoumanými oblastmi toho, co lze pojmenovat, se tak staly nejen věci fyzického světa, ale i abstraktní předměty, zejména čísla. Jako základní a dále neanalyzovatelný pojem určil autor pojem pravdivosti tak, aby se tento pojem mohl stát "archimedovským" bodem při hledání této odpovědi. Odpověď jako taková je přijata již na samém počátku této práce, přiblížení pohledů na jazyk jen podtrhuje tuto odpověď nikoli jako jedinou možnou, ale jako jedinou možnou s ohledem na praktické a předfilozofické vidění vztahu jazyka a světa. Odpověď samotná zní: Smysluplné vlastní jméno je jakákoli jazyková entita taková, pro niž existují v jazyce kriteria identity taková, že lze toto entitu bezpečně a jednoznačně identifikovat jakožto označení jednoho konkrétního předmětu; tato entita musí být zapletena do vzájemných vztahů s jinými jazykovými entitami tak, aby bylo možno ji opětovně rozpoznat jako jméno téhož.